МИНИ ЕПОХА

MEDIA Год. I, брой 10, 1991 г. Цена 1.95 лв.

ПЕТЪР ДЪНОВ:
„СПАСИ САМ СЕБЕ СИ“

„Цял свят се прекланя пред мене, а аз се прекланям пред Учителя Петър Дънов от България.“

Проф. Алберт Айнщайн

(Излъчено по френското радио във връзка със смъртта на Айнщайн)

ИСТИНА

„Истината ще ви направи свободни“ – е казано някога отдавна, може би преди хиляди години. Това изречение е повтаряно и всеки ден се повтаря – „Истината ще ви направи свободни“. Стремежът и копнежът на човешката душа е да бъде свободна. Това е един велик вътрешен подтик не на обикновения човек, казано на съвременен език, а на съзнателния човек. Свободата има три отношения към човека: отношение физическо, отношение умствено и отношение духовно или божествено. Само разумният човек може да бъде свободен, това трябва да го имате предвид. Живата природа е решила да даде тази свобода само на разумните хора, а другите, неразумните, тъй е ограничила, в бутилки ги е турила. Хиляди, милиони същества има, които са затворени и чакат своето освобождение. Защо? Защото у тях има желание да вървят във всички посоки, а свободата подразбира движение в една посока. Когато изтича онзи балкански извор, по всички посоки ли върви? Не, той избира една, друга посока и най-после, като си пробие път, върви в една посока.

„Истината ще ви направи свободни.“ Как? Ние мислим, че сме дошли на земята да благуваме. Вземете някоя мома, която иска да се жени. Тя си представя някой княз, хубаво облечен, после си представя някой палат със слугини, хубави облекла, кревати, покрити с хубави покривки, и по цял ден как седи пред огледала. Мисли, че там ще намери свободата. Не, там вътре е робството. Но не това носи свободата.

„Истината ще ви направи свободни.“ Кога? Когато си дадете отчет защо сте дошли на земята. Дошли сте да учите. И вашият живот е първият опит. Вас са ви изпратили от другия свят, от невидимия свят, за да направите един опит, и след като се върнете, ще дадете там отчет.

„Истината ще ви направи свободни“ – това значи, че само Висшето и Разумното в света е това, което ще ни направи свободни.

ЛЮБОВ

Ще разгледам любовта от четири гледища: като стремеж, като чувство, като сила и като принцип. Любовта като стремеж действа в сърцето, като чувство – в душата, като сила – в ума и като принцип – в духа. А това е целият цикъл на човешкото развитие от начало до край. Като се съединят началото и краят на едно място, се образува едно ново начало. Това ново начало, като се събере със своя край, ще образува друго ново начало. Следователно това е един вечен процес в Божествения свят, без край и без начало.

Любовта като сила се проявява само в светиите, в Христа, в хора, които са готови да защитят една божествена кауза. Тя обгръща всичко. До любовта като сила има и омраза, и привличане, и отблъскване, и гладене, и дращене. Тя примирява всички противоречия в света. За нея няма зло, а всичко е добро, възвишено. Всеки от вас, който иска да разбере смисъла на живота, не трябва да бяга от него, а трябва да премине през всичките му стадии. Като минете последователно през корените, клоните и цвета, ще дойдете най-после до принципа, до плода на любовта и той ще ви покаже смисъла.

На стр. 8

ПРИ УЧИТЕЛЯ

Виждайки за пръв път Учителя Дънов, той изглежда стар, със сива, почти бяла коса, надвесена над снежнобяла брада. Нежни кафяви очи с дълбоко проницателен поглед гледат спокойно изпод сиви вежди. Челото му е израз на неговата мисъл. Правилен, добре оформен нос разкрива деликатни ноздри. Бихте казали, че тази бликаща от живот одухотворена фигура е послужила някога за модел на бронзовия Омир, който се пази във флорентинския музей, между най-прочутите произведения на изкуството.

Когато Учителя заговори, старецът изчезва. Музиката на неговото Слово – ту бърз поток, слизащ надолу от величествените планински върхове, ту тихо разливащ се върху равнините – отнася върху крилата на своята симфония зародишите на злото. Къде сте сега вие – страдание, скръб, униние, старост, смърт? Едва са минали няколко минути, откакто Той е заговорил, и ти си вече далеч някъде, отвъд пространството и времето, в сферата на твоята душа. И ето, Той замлъква. От катедрата слиза човек със среден ръст, с хармонични движения. Ето го – застава край вас със своето тъмносиньо, сиво или бяло облекло. И вие се питате: Той ли е наистина, това ли е Той, Учителя?

Неколцина от учениците му го следват до неговото скромно бяло жилище с хубава градина, украсена с алени рози, в която се намират и няколко пчелни кошера.

Мъже, жени, стари и млади, богати и бедни, от всички класи – неговите ученици – непрекъснато посещават жилището му, като някои достигат само до прага, получавайки мълчалив отговор на своите въпроси, и доволни се връщат у дома. Други, по-смели, очакват своя ред, и когато влязат, те забравят защо са дошли, отхвърляйки далеч зад себе си дребнавите въпроси, които са ги измъчвали ден и нощ. Там, отнесени в друг един свят, тия въпроси един след друг отпадат – всички те са разрешени. Посетителите сега са високо над мислите, които ги измъчваха у дома им.

Учителя лекува тялото чрез духа. Той препоръчва много ранните утринни слънчеви лъчи, а също така и чистата вегетарианска храна. Такава вие ще видите и на неговата трапеза, край която винаги има гости, дошли от близо и далече. След обяда Той разговаря с тях, разпитва ги за живота им и им дава необходимите съвети. Когато е сам в своята стая, Учителя свири на цигулка, а понякога пее. Често Той прави това и пред своите ученици.

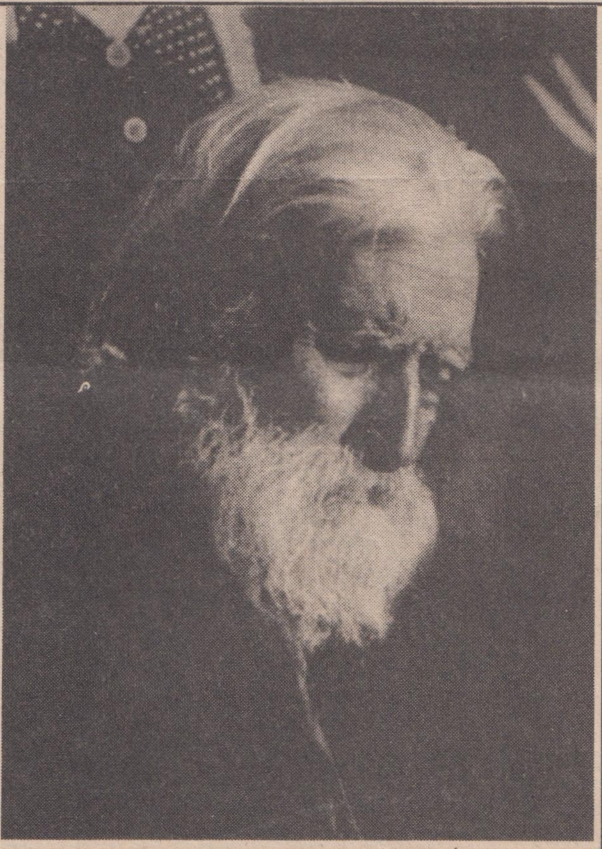

Винаги е бодър, обича екскурзиите и по всяко време води своите ученици из планината. Зиме те посещават Витоша, а лете веднъж в годината се качват на Мусала. Чрез тези чести екскурзии, както и чрез дълбокото дишане на чист въздух, слабите заякват, болните оздравяват, мускулите на старите се засилват и те се подмладяват.

Близо до София братството притежава върху едно възвишение своето имение – градина, заобиколена от три страни с борови дървета, откъдето се разкрива величествена гледка към планините Витоша, Рила и Люлин. Наоколо са построени множество малки къщички, в които живеят учениците. Сам Учителя има подобна малка къщичка. Наоколо житните полета са потънали в своите блянове.

През цялата пролет тук идват преди изгрев слънце всички ученици. Те правят своите ритмични упражнения, пеят своите песни, песни на Окултната школа, свирят на цигулка или на други инструменти, копаят обработваемата земя, насадека с различни растения, поливат цветните лехи. Някои седят на слънце, четат, учат, рисуват. Някои от песните са композирани от самия Учител, като образци, а някои от учениците са музиканти.

Той прекарва много време сред своите ученици, както е правил някога Сократ, внася хармония в душите, отнасяйки ги върху крилата на своята Любов в най-възвишените сфери на Духа. Задават му се най-разнообразни въпроси и Учителя отговаря с компетентност и дълбоко разбиране на нещата. Всички в братството са жадни за знание и светлина.

Освен беседите в неделен ден, които са достъпни за всички, един ден в седмицата Учителя държи своите лекции пред Общия окултен клас, а също и пред Специалния или Младежкия клас, в който участват главно студенти и изобщо учащи се.

Учителя не се стреми към известност, не търси популярност. И въпреки това числото на неговите ученици е голямо. Само в България то е около 40 000 души, а ученици на Учителя има и в много други страни на света.

МАРА БЕЛЧЕВА

Съветите на Учителя

ЗА ЖЕНАТА МАЙКА

Когато детето идва на земята, разумната природа е приготвила едно сърце, което да го обича с беззаветна любов. Това е майката! Детето се ражда безпомощно, слабо, с много нужди, които не може да задоволи самò. Ето защо тогава разумната природа го заобикаля с нежността и самоотричането на майчината любов. Чрез майката говори сърцето на света. И както природата е несъкрушима в своите цели и планове, такава е и любовта на майката. Съществуването на майчината любов е гаранция за красивото бъдеще на човечеството.

Ако майката, която е заченала своето дете, е въодушевена от великите идеи на човечеството, още в бременно състояние тя ще предаде на детето си всички качества. Защото, излезе ли веднъж от утробата на майка си, детето става независимо в мислите и чувствата си.

Спасението на света е в жената майка. Но само свободната майка може да роди добри и разумни деца. Жените трябва да спазват едно правило – да бъдат свободни, както Бог първоначално ги е създал и поставил. Докато жената не разбере мъжа, т.е. ума си, тя не може да разбере и своето сърце. Също и мъжът трябва да се върне в положението, в което Бог го е създал първоначално. В лицето на жената той трябва да вижда девата, т.е. възвишеното, красивото, мощното начало на живота, който създава всичко. Докато мъжът не разбере жената, т.е. сърцето си, той не може да разбере себе си, не може да разбере и своя ум. Не дойде ли до това положение, той ще бъде в разрез с битието, защото жената е последното дело на Бога, а от него може да се съди за причините и последствията.

Ако раждането е важен процес, за който се искат нови благоприятни условия, не по-малко важен процес е бременността. През време на своята бременност жената трябва да бъде поставена при най-благоприятни условия: да се храни правилно, при добро и хармонично разположение на духа, при това никога да не яде преди изгрев, както и след залез слънце. Трябва да диша дълбоко, да мисли и да чувства право. Понеже в това състояние жената е силно чувствителна и възприемчива, близките ѝ и тя самата трябва да си създават занятия и удоволствия най-възвишени.

Майката трябва да възпитава детето си още докато е в утробата ѝ, а не след раждане. Там то има всички условия за възприемане, а след раждането вече ще иска условия за обработване на възприетото. Ето защо и умственият живот на бременната жена не трябва да се пренебрегва. Спокойствие и тишина са нужни на жената майка, както и на природата, когато извършва великия творчески акт – създаването на човека.

Майчиното мляко е също от голямо значение за детето. Когато то се допира до гърдите на майка си, върху него оказва влияние не само млякото, което поглъща, но и магнетичната сила, която изтича заедно с него и го облагородява. Когато майката кърми детето си, тя трябва да има най-добро разположение на духа и да не се гневи.

Когато се жени, момата трябва да си избере човек, когото обича. Не го ли обича, да не се жени за него. Не е ли Бог между вас, и женитбата, и раждането на децата са търговска сделка. Ако допуснете търговия в най-свещените отношения между хората, не очаквайте никакво щастие. Когато мъжът и жената живеят в любов и мъдрост, когато живеят един за друг на света, могат да се родят добри деца, мъдреци и светци.

ЗА ЦВЕТОВЕТЕ

Цветовете са най-голямото благословение. Това е Божието изобилие, вратата, през която идват всички блага от невидимия свят.

Белият зюмбюл е символ на щедростта. Той е слязъл на земята да се учи на щедрост и да я дава.

Карамфилът е символ на здраве. Човек, който иска да бъде здрав и твърд, да не го хваща болест, трябва да отглежда карамфили без разлика какъв цвят имат.

Розата придава мекота. Ако искаш да си мек, отглеждай роза.

Лалето учи човек на правилата на даването – колко, кога и кому трябва да даваш.

Всяко цвете развива различни добродетели.

Който иска да бъде силен, трябва да възприема лилавите и виолетовите цветове. Те са израз на сила. Синият цвят носи вяра; жълтият – мъдрост, знание; зеленият – живот, здраве; портокаловият – индивидуалност; червеният – живот и подвижност. Нервните хора трябва да гледат зелената трева, за да се излекуват. Природата лекува с цветовете. Който има въображение и усет, може да се обновява чрез тях. Като се концентрирате и си представите някой цвят, например червеният, върху вас ще се излее душ от червена светлина и вие ще получите жизненост и сила. Същото направете и с жълтия цвят, ще обновите мисълта и ума си. Синият ще ви донесе успокоение и мир, ако сте смутени, развълнувани и обезнадеждени. Чрез оранжевия цвят ще получите добро самочувствие и увереност, чрез зеления – почивка и спокойствие, чрез виолетовия – духовна мощ и сила.

Седемте краски съществуват в различни светове и се различават със своето действие. Използвайте ги, те ще ви помогнат!

НАУКАТА И УЧИТЕЛЯ ПЕТЪР ДЪНОВ

Д-р ИЛИЯН Н. СТРАТЕВ

„Моето учение е наука и вяра" – Петър Дънов. На пръв поглед малко необичайно съчетание. Но нека го анализираме. Вяра в какво? Вяра във Всевишния; вяра в живота; в природата; вяра в бъдещето, което ни предвещава съвършенство.

Къде е мястото на науката? В миналото много учени (Дж. Бруно и др.) жертваха живота си за правотата на науката. Черковните институции и до днес не използват винаги науката за изясняване същността на живота. В това отношение Учителя П. Дънов прави революционен завой в представите за Битието, като осъвременява чрез науката учението на Христос.

Древните духовни школи, макар и засекретено, са включвали научни постановки в своите философски течения. Такива са Менфиската в Египет, Орфейската и Питагорската – в Гърция, в България – богомилската. Хермес Трисмегист (V–IV в. пр. н. ера) в Египет в своята „Изумрудна скрижала" пише: „Това, което е долу, е също такова, като онова, което е горе. . . За да се изпълнят чудесата на едно-единствено нещо." Тази мисъл изразява единството на света, единството в строежа на материята, произхода на вселената. Нобелистът Алберт Айнщайн по математичен начин доказа това единство и относителността на света.

В тази насока Учителя намира препокритие в представите за света при старите духовни мъдреци с представите на съвременните учени. Затова той много държи на съвременната наука: „Умният човек живее с наука, а глупавият без наука." И по-нататък: „Ако човек не разполага със светското знание, не може да се домогне и до духовното, защото знанието, било то духовно или светско, почива върху едни и същи закони". . . „Ако търсите истинското знание, ще го намерите в мъдростта; ако търсите възвишеното, ще го намерите в Любовта."

Откъде трябва да започнем, за да наберем знание? От това, което е извън нас, от непосредствената физическа реалност до абстрактното. Учителят съветва: „Найпърво вие трябва да разберете физическия живот и ако него не разберете, духовният няма да ви е понятен."

През полувековната си просветна дейност той говори за значението на науката в живота на човека и за неговата представа за духовния свят. Даже първата негова печатна творба в България, издадена през 1896 г. в София, е озаглавена „Наука и възпитание". „Като ученици, казва той, вие трябва да изучавате окултната наука, без да пренебрегвате официалната. Тя е предговор към окултната." И още: „Много окултни ученици правят грешки, като искат да ликвидират науката. Те искат съвършено да отхвърлят официалната наука за себе си и да останат само с окултните знания. Обаче като започнат това да отхвърлят, онова да отхвърлят, виждат, че нищо не им остава. Аз лично искам да ви предам една наука, от която да можете да се ползвате във всички случаи на живота си". . . „За да осмисли живота си, човек трябва да си създаде една философия за живота, с която да се съобразява във всеки случай."

Къде лежат източниците на истинската наука? „Природата постоянно ни говори. Всеки момент, всеки час, всеки ден тя сменя своите картини, променя гамите на своите песни и в това велико разнообразие тя открива тайните на Битието за онзи, който знае да чете от нейната книга." По същата „книга" са чели мъдреците, с нея се е съобразявал и А. Айнщайн, като казва: „Няма закон, който да е проектиран в природата, но винаги ние от нея сме го разчитали."

В противовес на досегашното разкъсано схващане за структурата на света и живота израства един нов мироглед, който обединява разнообразието, което ни обкръжава, в едно единно цяло. Днес се говори за органичната взаимозависимост на всички явления, закони, принципи, форми и комплекси от форми в природата. Науката подсказва, че освен триизмерния свят в който се намираме физически, съществува и такъв, който е от сферата на четвъртото измерение. Това е светът на енергийните състояния, на динамичната изява на формите, т.е. извън времето и пространството. А. Айнщайн твърди, че ако овладеем света на четвъртото и петото измерение, ще решим много досега нерешими за нас проблеми и въпроси. Единството в света говори, че всичко видимо и невидимо има един и същ произход, едно и също начало. Затова Учителя казва: „Единственото нещо, което ние виждаме в света, повтарям, това е Духът. Понеже вашето зрение е ограничено, вие виждате само сгъстени части, а несгъстените не виждате." И още: „Природата си служи всякога с образи. Тя винаги говори с картини и символи. Тя не говори като съвременните хора с логически изводи и заключения. Нейният език е картинен и символичен."

Човешкото познание не може да проникне пряко в зоната на четириизмерния свят. За тази трудност говорят и носителите на Нобелова награда Х. Вайл и Макс Борн, като твърдят, че „Искаме ли да проучим следствията на една причина, то ние експериментираме; желаем ли обаче да узнаем причината за дадени следствия, то ние се отзоваваме в чистите наблюдения". И още: „Често се изказва мнението, че символите са въпрос на конвенция, нещо като сиглите на стенографията, необходими за кратко представяне на огромния по обем материал. Според мен, казва Борн, проблемът е по-сложен. Символите ни помагат да проникнем във физическата реалност, лежаща отвъд наблюдаваните явления." Йерархията на световете в Битието можем да осъзнаем чрез закономерността: всяка геометрична форма, като добие ново качество, се изявява в по-висше измерение. Учителя ни представя прехода към невидимия свят така: „Точката няма измерение, при движението си образува линия, която има едно измерение. Линията, която има едно измерение, при движението си образува плоскостта, която има две измерения. И най-после плоскостта, която има две измерения, при движението си образува куба – тяло с три измерения.

Последният, когато се задвижи, образува по-сложно тяло – с четири измерения, наричано тесаракта." Значи точката присъства във всички геометрични форми и тела, и то като основен градивен елемент. Но забележете. Точката, която за нас представлява нещо условно, тъй като няма измерение, в първите три измерения изгражда физическите, видимите за нас форми, и по-нататък, в четвъртото, изгражда т. нар. супертела (по Шефли), неуловими от нашето зрение. От това следва, че видимият, физическият свят със своето многообразие не е най-реалният свят, че по-висш и по-съществен е светът от четвърто или пето измерение, в който властват силовите полета, енергиите или светът на идеите. Затова Айнщайн възкликва: „Прекрасно нещо е да разпознаваш единството на комплекс от явления, които се възприемат като напълно отделни неща."

Учителя казва: „Две същества, които се движат само по права линия, ще познават само един момент – точката. В тяхното съзнание линията представлява сбор от множество точки, без да подозират, че тия точки образуват права линия. За тях правата е извън техния свят. Според тях точката е единицата, с която се измерва светът." Х. Вайл твърди, че „Чистата математика според модерните схващания е общо хипотетично-дедуктивно учение за отношенията; то развива теорията за логическите неизвестни форми, без да се обвързва с една или друга възможна интерпретация". Ползвайки това „хипотетично-дедуктивно учение" в математиката, Учителя прави следното заключение: „Ако точката придобие импулс, започне да се движи, тя ще образува права линия, която заема пространство и придобива едно измерение. Значи безпространственото нещо при движението си образува нещо пространствено. Пространственото е резултат на безпространственото. Тъй щото правата линия, плоскостта и тялото са резултати, получени при движението на точката, на безпространственото, в три различни посоки. Следователно сегашният живот на човека не е нищо друго, освен резултат на действията на Духа."

Или материалният, видимият свят е плод на нематериалната същност – духа. Защото всяка нематериална същност, за да се изяви в по-ниско измерение, трябва да изгуби свои висши качества, т.е. да се ограничи в себе си. Това ни показват пак формите от измеренията. Кубът като форма от трето измерение, за да се представи във второ измерение, се явява като два квадрата. Плоскостта се проектира в първо измерение, като права линия, а тя накрая – като точка.Всичките тези геометрични форми се снижават в по-ниските измерения, губейки свои параметри.

Учителят разсъждава: „Когато кажа единица, аз вече разбирам едно разумно същество. Какво означава тогава двойката? Две половинки от единицата. Какво означава тройката? Три частици от единицата. Какво означава четворката? Четири частици от единицата. Половинките частици показват, че трябва да се сглобяват в едно цяло и да изразяват това цяло." Изводът за това твърдение на Учителя идва от обстоятелството, че светът, Вселената и цялото Битие произхождат от една „единица", от едно първоначално Цяло. Последното чрез експанзията след Големия взрив, както твърдят учените днес, се е раздробило в многообразието на физическия свят. За да добием представа за Цялото, следва да обединим, да съберем многообразието на формите в света по пътя на колапса и да стигнем до сингулярността, т.е. до пълното единение. По пътя на аналогията математиката ни подсказва ритъма в съществуването на Вселената, или както казват древните мъдреци, Бог с една издишка твори светове, а с една вдишка разрушава светове.

Но математиката ни подсказва и още нещо съществено в отношенията между духовния и физическия свят. Макар и отражение на духовния свят, физическият не е в състояние напълно да отрази възможностите на духовния, тъй като формите му са статични и несъвършени. Така си обясняваме и символиката на явленията във физическия свят. Доказателство за това са ирационалните величини в математиката. Най-големият парадокс е, че в математиката има парадокси. И не само че ги има, но са най-впечатляващите, най-сложни и трудни за разбиране.. Математиката днес показва еволюция в начина на отразяване на света. Така неевклидовата геометрия на Риман – Лобачевски доказва, че в Космоса не може да има успоредни линии, тъй като те поначало са затворени криви, че сборът на ъглите на триъгълника не може да бъде винаги равен на 180° и че пространството е закриване, като всеки процес в него, рано или късно, трябва да завърши в себе си.

Учителя интерпретира същността на материята напълно в контекста на съвременната физика: „Някой иска да разреши въпроса за материята. Преди да си отговори на този въпрос, що е материя, той трябва да изучи всички форми, чрез които материята се проявява. Защото микрочастиците на материята отговарят на различни количества енергия." Тази мисъл на Учителя отговаря всъщност на формулата, създадена от Айнщайн – $E = M.c^2$.

Ползвайки единната теория на Айнщайн и трансформирането на енергийните константи една в друга, Учителя стига до извода, че „когато в една област животът замира, всъщност той не замира, а се трансформира от едно състояние в друго. Това, което хората наричат смърт в едно отношение, в друго отношение произвежда живот. Смъртта е процес, който приготовлява почвата за нов живот". Или още: „Голямото трябва да се смалява, за да бъде достъпно; малкото трябва да расте и да се уголемява, за да се познае и изучи."

Проблема за видимото и невидимото, за познатото и непознатото, за отвъдното и наличното можем да проучим и чрез същността на вълновите енергии. От всички известни на физиците над 50 октави вълнови енергии хората долавят със сетивата си само една октава (седем вида лъчи). Невидими са също 8-те октави на ултрачервените лъчи и 5-те октави ултравиолетови лъчи; рентгеновите лъчи (12 октави); радиоактивните лъчи – 4 октави, и накрая тези, които са напълно неизучени, но познати от тяхното влияние: космическото лъчение и гравитацията.

Ето как невидимото за нас ни убягва. И какъв ли би изглеждал светът, ако виждахме всичките 50 октави лъчисти енергии? Явно е, че ако липсваше трансформирането като принцип, много неща нямаше да ни бъдат известни. Кръговратът в света на енергиите говори за възможността за прераждането като закон в природата. Следователно смъртта не е крайният предел на живота, а както казва Учителя, тя е началото на нов живот. Реалният живот следва да е в невидимата му фаза, тъй като в нея той има неизброими състояния, макар и непознати за нас. Смърт може да „има" само в триизмерния свят, във физическия свят, тъй като е статичен, ограничен в изявите си. Но физическият живот се преплита с духовния, те постоянно се преливат и сменят както енергиите в света. В този ритъм на живота се крие еволюцията, усъвършенстването, които подсигуряват пътя към сингулярността – единението с Първоизточника.

Съветите на Учителя

ЗА БЪЛГАРИТЕ И СЛАВЯНСТВОТО

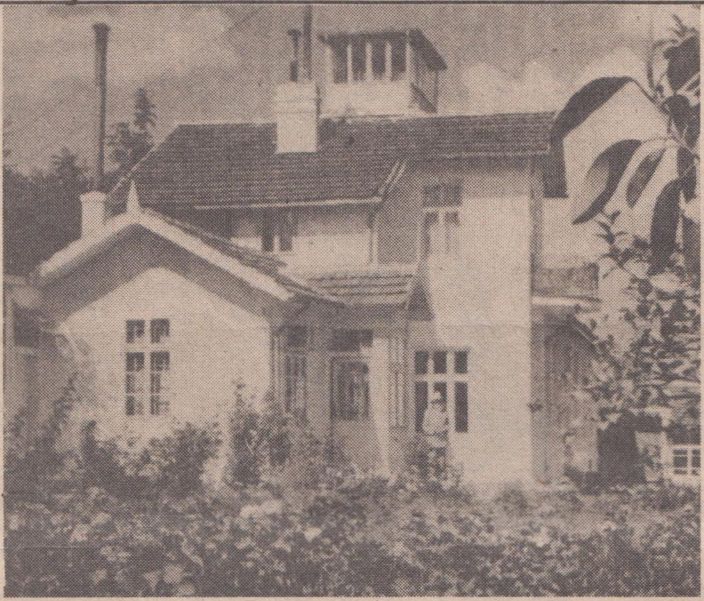
Къщата на Петър Дънов

Христос се явява сега сред славянството с център българския народ. Той, ще не ще, ще изпълни своята задача. Могат да останат и триста хиляди българи, но възложената им от Небето мисия те ще я изпълнят. У тях трябва да се развие вярата, да станат носители на божественото, да се повдигнат духовно. В България има много ясновидци. Това показва, че Духът работи у нас. Бъдещето на българския народ с малки изключения е светло. Бъдещето на славяните е добро. Те носят такава култура, каквато никой не подозира. Всички народи ще черпят от нея. Тя ще бъде култура на братство, равенство и свобода. В името на тази свобода всички народи ще се обединят, и то така, че големите да покровителстват малките, и да престане борбата между хората. Всеки народ ще се стреми да стане велик по дух, мъдрост и любов, а не голям и да управлява другите народи. Като българи вие трябва да разрешите задачата си именно тук, в България.

На славяните предстои да внесат чувството на съзнателно побратимяване между народите. Също така и правилото, че всеки народ трябва в политическо отношение да действа не с насилие, а със силата на моралното въздействие и човеколюбието. Славянинът трябва съвършено да изключи насилието от живота си. Защото насилието прилича на остър нож, който не признава никакъв господар, никакво добро, никакво право, освен правото на оногова, в чиято ръка се намира. Славяните не трябва да поддържат политиката на точилото и на ножа. И ножът, и точилото се изхабяват. Това показва, че всички народи, които употребяват тези методи на насилие, физически се изтощават и изхабяват, а морално се смаляват и обезличават.

Някои казват: „Какво ще стане с България?“ Щом България приема божественото учение, добре ще бъде с нея. Ако не го приема, зле ще ѝ бъде. Българите няма да прокопсат, ако попречат на идеите на Бялото Братство, нека го знаят добре. Ако България не приеме тези идеи, няма да има добро бъдеще. Сега е Златният век на българския народ и ако българите загубят и днешните условия, тогава България ще бъде на опашката на другите народи, и то закачена на косъм. Всички в България ще минат през изпитания. Те ще засегнат и вас, за да се види кой ще устои. България трябва да бъде първата държава, от която да излязат велики духовни поети.

Кои са причините за робството на българите под турците? Българите бяха 500 години под турско робство като наказание за гоненията на богомилите. Всички нещастия на народите идат от нечисти мисли, желания и постъпки. Които не приемат Божественото учение, те са изменници не само на своя народ, но и на цялото човечество.

Славянството ще бъде ковачницата на новата култура. Там вече работят силите, там се натрупва материалът и ще дойдат онези, които ще ги използват и ще изградят новото. Славянската раса ще бъде жизненият център на новата култура.

Погрешно е да се мисли, че славяните трябва да господстват, да заповядват на другите народи. Напротив, на славянски земи ще бъде полето, дето ще се проявят положителните качества на другите народи. Славяните ще донесат един нов елемент в света: побратимяването на всички народи.

Съветите на Учителя